

Áldott karácsonyt kívánunk!

→ Erdélyi fesztiválok: szórakozás és kulturális kínálat ●2.

→ Adventi könyvvásár Kolozsváron: olvasnivaló történelmi ereklyék között ●6.

→ A németországi sajtó a Ceaușescu–rendszer összeomlását megelőző időszakról ●8.

2018. DECEMBER 20.
XXVIII. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM
WWW.ERDELYINAPLO.RO

Erdélyi Napló

FOTÓ: BARABÁS ÁKOS

Egyházaink vezetőinek karácsonyi pásztorlevelei

4-5.

A keskeny út ígérete

Makky József

Régóta volt ilyen gyönyörű, fehér tél: mintha a természet is pótolni akarna valamit mulasztásából, így készül a régebben megszokott havas karácsonyokra. Ezekkel a szavakkal próbáltam jobb kedvre, ünnepi hangulatra deríteni egyik ismerősömet, aki a napi híreket bújva mindig lehangoló eseményeket szed elő tarsolyából. Azt mondja, nincs mit ünnepelni, annyira rossz minden itt nálunk.

Jellemző emberi hozzáállás ez: lehangolt-ság, a hétköznapi dolgok mindenben rosszat látó megközelítése. Vágyálmokat kergetve próbálunk megfelelni egy magunk által teremtetett virtuális világnak. Amikor ez nem sikerül – és rendszerint nem sikerül –, elsősorban környezetünkben keressük a hibát: minden rossz és sötét, mert a politikások, a közemberek mindent elrontanak.

Nem tévedek, ha azt állítom: ez a szemlélet manapság a modern ember legnagyobb rákfénéje. Ami életvitelét, életmódját, a világhoz és elsősorban Istenhez való viszonyát

is meghatározza. Olyant is hallottam, hogy valaki imádkozott valamiért, de megrökönyödésére az mégsem úgy teljesült, ahogy ő szeretne volna. Működhet így kegyelem és gondviselés? Aki Istent pusztán kívánságműsornak tekinti, annak aligha adatik meg a felismerés, hogy mindennapjaiban megtapasztalja a gondviselés jeleit, amelyek hozzásegíthetik a kiteljesedett élet megéléséhez.

Hosszú éveket politikai elítéltként raboskodó egyik idős interjúalanyom mesélte, hogy a legelvetemültebb bűnözőkkel teli közös cellájukba egy szerzetest hoztak, hadd tanítsák mőresre a rablók. A kísérlet mégis másként sült el. Az idős pap rögtön munkához látott: felmosta a padlót, takarított, és a következő napokban megstoppolta, megfoldsza rabtársai ruháját. Mindenki csodálkozott, mennyire jókedvű és derűs, akit nem lehet megbántani. Később a bűnözők hangadója jelentette ki, hogy aki egy ujjal is hozzá mer nyúlni a szerzeteshez, annak vele gyűlik meg a baja.

Mi ez, ha nem a sok ember számára láthatatlan és felfoghatatlan gondviselés gyönyörű példája, ami az isteni erőben hívők számára elérhető.

Egyházi ünnepeink nagy érdeme, hogy erre az útra szeretné visszatéríteni az embereket. Olyan világba, ahol nem a hétköznapi gondok-bajok a perdöntőek, hanem Isten közelsége. E kapcsolat rendezése vagy újrateemtése. Üzenetével karácsony talán a legalkalmasabb erre, hiszen a Megváltó születésével a reményt, a magunkra találást, az újrakezdést, a hit fontosságát hirdeti. A hitét, ami nélkül csak emberi számítás szerint van jövő. Valójában azonban bolyongásra ítélt lények maradunk, akik számára nincs szellemi útjelző, világítótorony, semmi.

A keskeny és a széles út bibliai története ez. Mindkettőn lehet járni, de rajtunk múlik, hogy mikor ismerjük fel, melyik a helyes. E felismeréshez kívánok minden kedves olvasónknak áldott karácsonyi ünnepet!